

פדיון הבן שלא על ידי האב

1. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף כט עמוד א

לפדותו. מנלן? דכתיב: כל בכור בניך תפדה. והיכא דלא פרקיה אבוה - מיחייב איהו למפרקיה, דכתיב: פדה תפדה.

2. שולחן ערוך יורה דעה הלכות פדיון בכור סימן שה

סעיף י

הגה: . . . ואין האב יכול לפדות (טז) על ידי יא' שליח. וגם אין ב"ד פודין אותו בלא האב (ריב"ש סי' קל"א).

3. תלמוד בבלי מסכת נדרים דף לו עמוד ב

איבעיא להו: התורם משלו על של חבירו, צריך דעתו או לא? מי אמרינן כיון דזכות הוא לו לא צריך דעת, או דלמא מצוה דיליה היא וניחא ליה למיעבדיה?

4. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף יא עמוד א

אמר רב הונא: גר קטן מטבילין אותו על דעת בית דין. מאי קמ"ל? דזכות הוא לו, וזכין לאדם שלא בפניו. . . .

5. ביאור הגר"א יורה דעה סימן שה

(יז) ואין האב כו' וגם כו'. עש"ך:

(ליקוט) ואין האב כו' וגם כו'. כ"ז הוא תמוה דלא מיבעיא ע"י שליח דשלוחו של אדם כמותו אלא דאף אחר יכול לפדות אפי' בלא דעתו של אב דלא עדיף ממ"ש שאחר יכול לפדות כמ"ש בפ"ד דמ"ש וכן נטע רבעי כמ"ש בפ"ה וכן הקדש כמ"ש בערכין וכ"ש כאן שאינו אלא חוב בעלמא שהרי הכהן גובה ממשועבדים כמ"ש בבכורות מ"ח א' ב' ושם אישתעבדו ניכסי כו' וע"ש כל הסוגיא ובקדושין כ"ט ב' ובתוס' שם וכי הפורע חובו של אחר אינו נפטר הלוה אלא דלכתחלה יותר מצוה באב וכמו מילה ושאר דברים שהאב חייב וגם בריב"ש ליתא מזה כלום אלא בדברי השואל שם וגם אינו מוכרח דבריו ועט"ז וש"ך (ע"כ):